

KORT NYT

Brasilien redder 95 slaver

BRASILIA Myndighederne i Brasilien har reddet 95 landarbejdere, der blev holdt under slavelignende forhold i to delstater i den sydøstlige del af landet. 44 landarbejdere på en sukkerrørsplantage i delstaten Rio de Janeiro var ikke registrerede og havde hverken rent drikkevand eller sikkerhedsudstyr. Yderligere 51 landarbejdere blev reddet fra lignende forhold på en jordbærfarm i delstaten Minas Gerais.

Landarbejderne vil ifølge regeringen få kompensation. I maj sagde en førende embedsmand i De Jordløse Arbejderes Bevægelse (MST), at 5266 arbejdere, der arbejdede under næsten slavelignende forhold, var blevet reddet i 2008. Men embedsmanden Joao Pedro Stedile sagde, at formentlig mellem fire og fem gang flere lever under slavelignende forhold i landet.

Debat - redigeret af Flemming Larsen

Hvor er handicappedes penge blevet af?

HANDICAPHJÆLP

AF **KARIN KROGH**
Økærvej 15, Brande

Jeg må bare åbne min mund nu og fortælle folk i Ikast-Brande kommune, hvad jeg føler og tænker om den måde, kommunen har valgt at behandle de handicappede og deres hjælpere på.

Jeg er uddannet social- og sundhedshjælper for 11 år siden og har arbejdet i hjemmeplejen indtil den 1. januar 2006, hvor jeg blev ansat som handicaphjælper. Det er en beslutning, som jeg har været og stadig er rigtig glad for og jeg føler virkelig, at jeg gør et stykke arbejde, som betyder noget for et andet menneske.

Jeg prøver efter bedste evne at udføre mit arbejde, så ham jeg hjælper på mit arbejde, nemlig en person med svære fysiske handicaps, kan leve et liv, så tæt på »normalt« som muligt.

I mange år har handicaphjælperne arbejdet uden ordentlige ansættelser og under dårlige arbejdsvilkår, meget få fik indbetalt pension, fik løn som ufaglært og ingen form for kursus eller uddannelse, men pr. 1. januar 2009 trådte en ny lovgivning på netop dette område i kraft (BPA-ordningen), så løn

og arbejdsforholdene for handicaphjælperne kunne forbedres, samt gøre det nemmere for den handicappede at rekruttere og fastholde handicaphjælperne.

Sammen med den nye lov, blev der afsat en pose penge fra staten til kommunerne i en såkaldt satspuljeaftale, som dækker de første år, inden der ville finde en fast finansiering sted. Hensigten var, at der sikres ensartede og bindende regler for udmålingen af tilskuddet til dækning af hjælpernes løn og ansættelsesforhold, samt at disse skulle forbedres, så de ville ligne de forhold, der gælder på det øvrige arbejdsmarked.

Langt om længe skulle der nu være grobund for en overenskomst på området, ja, du læste rigtigt, i ca 30 år har FOA og handicaphjælperne kæmpet, men der var ingen overenskomst for handicaphjælperne, men dette fik FOA og 3F lavet, efter den nye lovgivning var trådt i kraft.

Endelig skulle vi have bedre løn, pensions indbetalinger, mulighed for kursus eller uddannelse, samt generelle forbedringer af vores ansættelsesforhold, så det ville lige det øvrige arbejdsmarked.

Jeg har som faglig aktiv og medlem af en netværksgruppe for handicaphjælperne i Herning stort set ikke hørt eller

fortalt andre om andet, end at NU kommer der ordnede forhold for handicaphjælperne og en overenskomst, men hvad er der så lige sket?

Nu står jeg med en håndbog om BPA-ordningen, som er udarbejdet af visitation og myndighedsafdelingen i Ikast-Brande Kommune. Den fortæller om gældende lovgivning, samt hvilke lønvilkår Ikast-Brande kommune har valgt skal gælde fremover for handicaphjælperne i Ikast-Brande Kommune. For mig at se, er der overhovedet ikke nogen forbedringer eller for den sags skyld udsigt til nogen form for overenskomst i den udmåling, som Ikast-Brande kommune har valgt at udregne. Altså, hvor er de penge blevet af, som staten har øremærket til netop denne gruppe mennesker? Er de faldet i det store dybe økonomiske hul? Kan det virkelig være rigtigt, at borgere i Ikast-Brande Kommune, som virkelig har brug for hjælp, skal tvivle på om man fremover kan finde mennesker, som vil blive ved med at arbejde under disse forhold?

Et dybt hjertesuk fra en handicaphjælper, som dog elsker sit arbejde..

Herning -

KULTUR

AF **NIKLAS MELDGÅRD**
Gymnasielevej, St. Lundgårdvej 58, Tjørring

»Her er alle muligheder åben«. Sådan lyder den herningensiske ånd i de senere år virkelig kommet på landkort. Når man har sagt Herning næsten også nød til at sige kultur. Langt tid haft et kulturliv i særklasse er virkelig en ting byen værner om. dog stolt af at bo i en by med så utrolige kvalifikationer. Det er virkelig imponerende at alle de events og arrangementer har i byen, er med til at gøre byen til et sted at bo og tiltrække flere folk til byen for alvor blevet et af Hernings varemærker er netop kulturen, der gør Herning til en levende by at bo i.

Herning er en by, hvor der altid sker noget med masser af muligheder for alle. Et bredt udvalg og noget for enhver. Byen tager hensyn til både gamle og unge og muligheder og faciliteter til begge parter er kendt for at være vært for store arrangementer og har været dygtige til at tiltrække store kunstnere til byen.

Inden for musikken er Herning også kendt for sig selv. Vi har et stort Messecenter, her er indenlandske og udenlandske kunstnere

Bankdirektørerne jubler